

La salut i les malalties

A partir del segle XVI, l'interès per descobrir nous territoris impulsava els mariners a travessar grans oceans amb velers lents, en els quals passaven mesos enfora de la terra.

Aquells vaixells es carregaven amb aliments duradors, com carn salada, farina, duríssimes pastes fetes amb galetes triturades i recuïtes, aigua... Tot i així, al cap de poques setmanes de salpar, la carn s'humitejava i es podria, la farina s'omplia de cucs, l'aigua es corrompia... El menjar era penós.

Per si això fos poc, en els viatges llargs, els mariners solien contreure l'estranya «malaltia del mariner», que començava amb cansament, inflamació de les genives, caiguda de les dents... i provocava la mort de molts d'ells.

Durant dos segles, aquesta malaltia, que es va dir escorbut, va fer estralls en les tripulacions. Per llavors, el metge escocès James Lind va sospitar que la malaltia es devia a la manca d'aliments frescs; sobre tot, verdures i fruites. El famós capità anglès James Cook el va creure, i va fer que els seus vaixells sempre duguessin cítrics, que obligava a menjar a la tripulació. Així, les tripulacions de Cook varen deixar de patir escorbut i la mesura es va estendre

Quins símptomes produïa la malaltia dels mariners? _____

Què provocava a molts de mariners aquesta malaltia? _____

De quina malaltia estam parlant? _____

Què els obligaven a menjar per no patir la malaltia? _____

Què mancava en els vaixells perquè aparegués la malaltia? _____

Durant quin temps aquesta malaltia va fer estralls entre les tripulacions?

Quí va descobrir el motiu d'aquesta malaltia? _____

Creus que aquesta malaltia es pot donar en l'actualitat? _____

Què hem de menjar per evitar l'aparició d'aquesta malaltia?
